

Roosenbergkoor

NOTENBLAADJE

Jrg. 2, nr. 15 – januari 2024

Zo begon 2024

Op 3 januari waren wij één van de koren op de kerstmarkt van Antwerpen

Ma. 29 januari	19.30 20.45	Repetitie Nieuwjaarsdrink
Zo. 11 februari	9.30	H. Apollonia Sombeke – Inzingen 8.45 u
Ma. 12 februari	-----	geen repetitie (dirigent ff onder het mes)
Ma. 1 april	-----	geen repetitie (2e paasdag)
Zo. 19 mei	11.00	Pinkstermisviering in Waasmunster
Ma. 20 mei	-----	geen repetitie (Pinkstermaandag)
Ma. 24 juni	19.30	<i>Laatste repetitie van het werkjaar</i>
Ma. 12 augustus	19.30	Hervatting repetities
Ma. 19 augustus	9.30	Kermismaandag Sombeke - Inzingen 8.45
Ma. 11 november	11.00	Misviering Wapenstilstand – Waasmunster

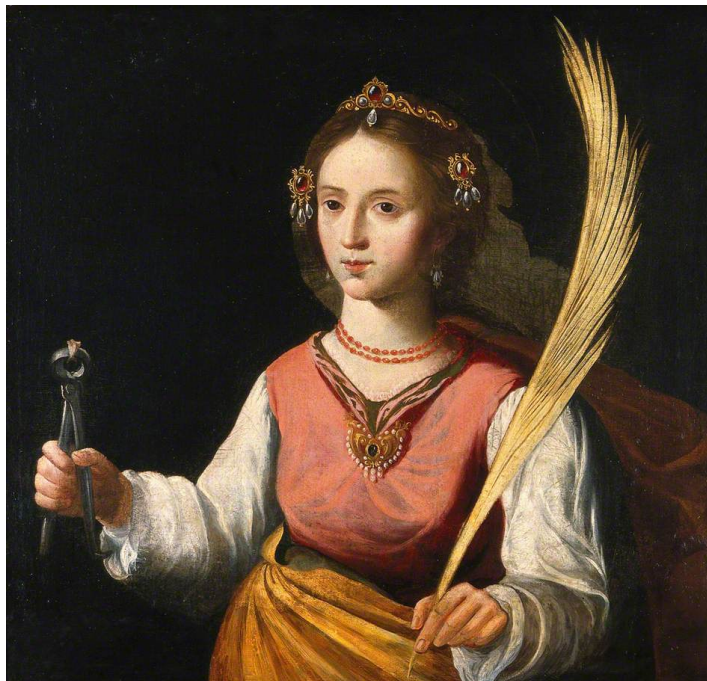
Hartelijk welkom aan onze nieuwe alt

LARISSA KRAMER

Hopelijk voelt ze hoe blij wij met haar zijn ☺☺☺

Apollonia van Alexandrië, Egypte; martelares; † 249.

Feest 8 (voorheen) & 9 februari.

Zij was een bejaarde diakones en leefde als maagd omwille van Christus in Alexandrië. Ten tijde van de christenvervolgingen onder keizer Decius (249-251) werd zij gearresteerd en gemaand terug te keren tot de aloude Romeinse goden. Toen ze standvastig bleef in haar geloof onderwierp men haar aan allerlei foltering; zo werden haar alle tanden uit de mond geslagen. Toen de beulen voor haar een brandstapel klaarmaakten, sprong ze uit eigen beweging in het vuur, "terwijl het vuur van de Heilige Geest haar hart in vlam zette", aldus het oude martelarenboek.

De bisschop en kerkvader Dionysius van Alexandrië († 264; feest 17 november) zegt van haar - nog geen vijftien jaar na haar dood: *"Zij grepen die bewonderenswaardige maagd Apollonia, die reeds op jaren was en sloegen al haar tanden uit haar mond. Vervolgens wierpen ze even buiten de stad een brandstapel op en dreigden haar daarop levend te zullen verbranden als ze niet de godslasterlijke woorden die zij haar voorzeiden wilde nazeggen. Zij vroeg een korte bedenktijd, en sprong onmiddellijk eigener beweging in het vuur. Aldus kwam zij om het leven."*

In de verhalen veranderde zij van een oude diakones in een mooie jonge prinses, die maagd wilde blijven omwille van Christus. Zij werd het onderwerp van steeds fraaiere legendes. Uiteindelijk kwam haar verhaal als volgt terecht in de middeleeuwse Legenda Aurea van Jacobus de Voragine.

Legende

Er woonde in de stad Alexandrië een magistraat, die zeer rijk was. Hij en zijn vrouw behoorden tot de heidenen. Ze hadden geen kinderen. Daarom baden ze dag en nacht tot hun valse goden of zij hun niet een zoon of dochter wilden schenken die dan straks mooi al hun bezittingen zou kunnen erven.

Nu behaagde het God, dat er drie pelgrims, echte dienaren van de Heer, in de stad aankwamen. Zij hadden honger en waren moe, en daarom begonnen ze te bedelen om een aalmoes ter liefde van de Verlosser en de Gezegende Maagd, zijn moeder. Toen ze tegenover het huis van de magistraat aan het bedelen waren, riep diens vrouw hen bij zich en vroeg vol verbazing: "Is dit soms een nieuw trend in het bedelen? In wiens naam precies staan jullie om aalmoezen te vragen?"

Dat was voor de pelgrims het moment om haar de verdiensten van Christus en van de Heilige

Maagd te verkondigen. De vrouw was diep onder de indruk van hun woorden. En ze vroeg of die Moedermaagd van God over wie zij het hadden, ook in staat moest worden geacht haar gebeden te verhoren en haar een kind te schenken?

En zij antwoordden: "Allicht!"

Ze riep ze bij zich in huis, en gaf hun aalmoezen, vlees en drinken. En nu richtte ze vol vertrouwen haar gebeden tot de Heilige Maagd. Haar gebed werd verhoord, en ze bracht een dochter ter wereld aan wie zij de naam Apollonia gaf.

(Corenno Plinio): Heilige Apollonia – 14^e eeuw fresco

Bestuursvernieuwing

Het is een mooie gewoonte om op geregelde tijdstippen in een vereniging het bestuur te vernieuwen. Ook in ons koor zijn wij dit jaar toe aan een vernieuwing. Wij zoeken een groepje mensen die het materiële en organisatorische aspect van ons koor mee willen behartigen.

Voor een koor is er niets erger dan te blijven hangen bij het verleden. “Zo hebben wij het altijd gedaan” ... “vroeger organiseerden wij het zo” ... “zullen wij nog eens zingen wat we lang geleden geleerd hebben?” ... “wij worden te oud om al die moderne technieken te gebruiken”.

De beste manier om niet te verstarren is een bestuur dat verandert van samenstelling zodat nieuwe gezichtspunten van leden aan bod kunnen komen ; m.a.w. geen oude wijn in nieuwe zakken (héhé we kennen ons evangelie ☺).

Binnen dat bestuur moeten alle takken goed gedefinieerd zijn, anders ergeren wij ons maar als er weer iets moet uitgevoerd of geregeld zijn . En iedereen moet een evenredig groot aantal werk doen: dat is meer dan naar een vergadering komen. Zelfs een kleine vereniging heeft ook nood aan modern management, wil zij blijven bestaan en groeien.

DUS

Denk eventjes na of het koor niet gebaat is met jouw inzichten. En paraphraseer de slogan van J.F. Kennedy: “vraag niet wat het koor voor u kan doen, maar vraag wat jij voor het koor kan doen.”

Ben je te bescheiden om je zelf naar voor te schuiven? Sta dan open op het moment dat iemand jou vraagt om te kandideren.

(Vertaling van de) INLEIDING van Dan Forrest op No Night There.

Toen wij di lied op het koor situeerden, viel het op dat verschillende koorleden ook een verschillende betekenis gaven aan de tekst die Forrest gekozen had voor dit lied. Dat is een heel goede zaak omdat ieder op zijn eigen manier een woord mag en kan aanvoelen. Ik vertaal nu even wat Dan Forrest zelf schreef.

Verschillende passages van de Heilige Schrift kwamen voor mij op een unieke manier tesamen gedurende de Advent en Kersttijd van 2022.

Emmanuel - wat betekent “God met ons” “God with us” – is niet hoofdzakelijk een woord uit de kerstsfeer. Vanaf het eerste hoofdstuk van het Nieuw Testament , tot Jezus’ laatste woorden op aarde en tot het slot van het Boek Openbaring, herinnert God ons er aan: “Ik ben bij jullie”.

“God is *voor* ons”. Psalm 118:6 kan vertaald worden als “God is *met* ons” of “God is *voor* ons” - niet weg van ons of tegen ons, maar voor ons ... en dus “I will not fear , ik zal niet bang zijn”. Zelfs als wij door de vallei van de schaduw van de dood gaan, dan nog moeten wij niet bang zijn (Psalm 23:4). Waarom? Omdat God bij ons is. Ik gebruik deze woorden terwijl ik mij vrienden herinner die geconfronteerd werden met een terminale ziekte.

“*Do not be afraid – Wees niet bang*”. Aan alle voorname personages in het geboorteverhaal van Jezus – Zacharias, Maria, Jozef, de herders – werd gezegd: “Wees niet bang”. De boodschapper van God zelf herhaalt meermaals deze woorden van troost en hoop voor de bevende en bange mensen.

“*No night there*” – God belooft ons een vernieuwde hemel en aarde, waar er geen nacht meer zal zijn, geen geweën, geen pijn, geen dood. Dat zal allemaal voor goed voorbij zijn. En met de meest tedere woorden die ooit geschreven werden wordt gezegd dat God heel dicht bij ons is en dat Hij elke traan van onze ogen zal wegvegen.

Deze woorden werden oorspronkelijk bijeen geschreven voor de donkere dagen van de Advent , maar zijn even goed bruikbaar voor de diensten van Allerheiligen en Allerzielen, voor momenten van verdriet of van herdenken, en voor elk moment van het jaar waar gewonde mensen moeten getroost worden.

God is with us, God is for us. Do not be afraid.

■

DanForrest.

<https://www.youtube.com/watch?v=p3YWQJKb7oM>

Bericht van onze bas Paul

Beste Carlo,

Vanuit een bloedheet Bangui - Centraal Afrikaanse Republiek - graag een welgemeende groet. Na een lange heenreis op zondag, hebben we intussen ons drieweeks werkbezoek goed gestart. Hoofddoelstelling blijft om de projecten die we hier vanuit de Broeders van Liefde hebben opgezet, te coachen en te ondersteunen in hun beleid. Maar in de eerste plaats onze waardering uit te spreken voor wat men hier, met soms zeer weinig middelen en in een vijandige omgeving (de hitte, het alom tegenwoordige 'poussière', de onveiligheid, amper openbare voorzieningen,...), realiseert op humanitair vlak. Bij en voor de zwaksten der zwakken.

Nu, vandaag heb ik zoals elk jaar, de gevangenis van Bangui bezocht die als één van de meest mensonterende gevangenissen ter wereld wordt omschreven... maar waar onze Broeders van Liefde enorm mooi humanitair werk doen.... er zijn echter geen woorden om deze hel te omschrijven (..).

De gevangenen met acute of chronische psychiatrische stoornissen - de zwaksten die een feit hebben gepleegd op basis van hun pathologie - zijn er het ergst aan toe : zij mogen niet eens rondlopen vanwege directe problemen en geweld met de andere gevangenen.... ze verblijven letterlijk in kooien zonder zelfs maar naar buiten te mogen lopen.....twee keer per week worden ze "gelucht" oprecht, in Europa hebben veel consumptiedieren (kippen, vee) een veel beter leven!

De geur van zweet, urine, uitwerpselen uit de open riolen die door het gevangenisdomein lopen – ooit gebouwd voor 300 personen maar nu verblijven er 1700 (!) mensen - en het beeld van mensen in kooien, kan ik echter niet meesturen.... maar net dààr proberen onze Broeders aan deze verstotenen een stukje gezondheidszorg te geven, wat hoop en bemoediging in hun situatie. Inderdaad, zelfs hier hebben ze met de gevangenen een vorm van catechese uitgebouwd, een wekelijkse misviering in openlucht en zelfs jaarlijks een doopplechtigheid.

Om het met een slogan te zeggen.... hier op deze plaats, zijn deze zwaksten der zwakken niet "Godvergeten".

Wel integendeel.

Dank voor alles,

Paul